Lietas Nr. C11112315
Lietas arhīva Nr. C-1123-15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Cēsīs, 2015. gada 19. novembrī

Cēsu rajona tiesa, tiesnese L. Karlsone,

izskatot rakstveida procesā civillietu /pers. A/ (turpmāk - prasītāja) maza apmēra prasību pret /pers. B/ (turpmāk - atbildētājs) par uzturlīdzekļu piedziņu,

k o n s t a t ē j a ,

ka 2015. gada 25. septembrī tiesā saņemts prasītājas maza apmēra prasības pieteikums pret atbildētāju par uzturlīdzekļu piedziņu un saskaņā ar Civilprocesa likuma 30.^{3} nodaļas nosacījumiem pakļauts izskatīšanai tiesā.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus nepilngadīgā bērna – dēla /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturam. Pieteikumā prasītāja norāda, ka kopdzīves laikā ar atbildētāju /datums/dzimis dēls /pers. C/, patreiz kopā ar atbildētāju nedzīvo. Atbildētājs ir bērna tēvs, ko apliecina ieraksts dzimšanas apliecībā. Dēls ir prasītājas apgādībā un atbildētājs uzturlīdzekļus dēla uzturam nemaksā, par bērna aprūpi un audzināšanu neinteresējas. Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja bērna uzturam uzturlīdzekļus 90 EUR mēnesī, jeb 1 080 EUR gadā, bet ne mazāk, kā Ministru kabineta noteiktajā minimālo uzturlīdzekļu apmērā. Norādījusi ka lietas iztiesāšana tiesas sēdē nav nepieciešama.

2015. gada 28. septembrī saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21} panta noteikumiem un pamatojoties uz 2015. gada 28. septembra lēmumu par civillietas ierosināšanu, atbildētājam nosūtīti prasības pieteikuma noraksti un paskaidrojuma veidlapas. Tiesneses noteiktajā termiņā paskaidrojums no atbildētāja nav saņemts. No lietā esošām pasta sūtījumu izdrukām redzams, ka sūtījumi 2015. gada 1. oktobrī piegādāti atbildētājam.

Civilprocesa likuma 250.^{25} panta otrā daļa nosaka, ka ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Ar tiesneses 2015. gada 28. oktobra lēmumu nolemts lietu izskatīt rakstveida procesā, noteikts datums – 2015. gada 19. novembris no kura sprieduma noraksts saņemams tiesas kancelejā.

Pārbaudot un izvērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus to kopumā, tiesa atzīst, ka prasība par uzturlīdzekļu piedziņu bērna uzturam ir pamatota, likumīga un apmierināma pilnībā.

Ar lietā iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem – dēla /pers. C/ dzimšanas apliecības kopiju (lietas 8. lapa) prasītāja ir pierādījusi, ka nepilngadīgā bērna tēvs ir atbildētājs, bet par bērna māti reģistrēta prasītāja, kā arī to, ka uz tiesas sēdes dienu dēls ir gadu un sešus mēnešus vecs. Ar lietā esošo dati no VMIS izdruku (lietas 14. lapa) pierādīts, ka nepilngadīgā bērna dzīvesvieta ir noteikta kopā prasītāju – /adrese/.

Tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma pamatojoties uz Civillikuma 179. pantu, kas nosaka, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Vecāku pienākums apgādāt savus bērnus ir absolūts. Tas apstāklis, ka atbildētāja ienākumi tiesai nav zināmi, neatņem tiesai tiesību noteikt uzturlīdzekļu apmēru atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem Nr. 37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru", kuros noteikts, ka katram vecākam neatkarīgi no viņu mantas stāvokļa ir pienākums nodrošināt minimālos uzturlīdzekļus katram savam bērnam no dzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25% apmērā, bet no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2013. gada 27. augusta noteikumiem Nr. 665 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi" grozījumiem (spēkā no 2015. gada 1. janvāra) sākot ar 2015. gada 1. janvāri valstī noteiktā minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros ir 360 EUR . Tādējādi pēc matemātiska aprēķina bērnam no dzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25% apmērā (25% no 360 EUR = 0,25 x 360 EUR = 90 EUR), mēnesī maksājamais minimālais uzturlīdzekļu apmērs neatkarīgi no vecāka mantiskā stāvokļa ir 90 EUR mēnesī.

Prasītāja lūgusi piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus bērnu uzturam valdības noteiktajā minimālajā apmērā. Tādēļ tiesa uzskata, ka nav tiesiskas nozīmes atbildētāja mantiskā stāvokļa izvērtēšanai un no atbildētāja piedzenamais uzturlīdzekļu apmērs nepilngadīgā bērna uzturam nav saistāms un samērojams, ne ar atbildētāja, ne ar prasītājas mantisko stāvokli, ne ar bērnu vajadzībām.

Ņemot vērā augstāk norādīto, tiesa uzskata, ka prasība apmierināma un no atbildētāja prasītājas labā piedzenami līdzekļi nepilngadīgā bērna – dēla /pers. C/ uzturam 90 EUR mēnesī, bet ne mazāk par Ministru kabineta valstī noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru.

Uzturlīdzekļu piedziņa uzsākama no 2015. gada 25. septembra un turpināma līdz bērns pats sevi spēs apgādāt.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 205. panta pirmās daļas 1. punktu šajā daļā tiesas spriedums izpildāms nekavējoši.

2015. gada 25. septembrī tiesā tika iesniegts /pers. A/ pieteikums par pagaidu aizsardzību pret vardarbību, kas ar 2015. gada 12. oktobra Cēsu rajona tiesas lēmumu tika apmierināts.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{58}. panta astoto daļu, apmierinot maza apmēra prasību par uzturlīdzekļu piedziņu, 2015. gada 12. oktobrī ar Cēsu rajona tiesas lēmumu piemērotā pagaidu aizsardzība pret vardarbību ir spēkā līdz dienai, kad spriedums par uzturlīdzekļu piedziņu stājas likumīgā spēkā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42. panta pirmo daļu, tiesas izdevumi, ja prasītāja no to samaksas bijusi atbrīvota, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34. panta pirmās daļas 1. punkta a) apakšpunktu, 35. panta pirmās daļas 3. punktu konkrētajā lietā valsts nodeva pēc matemātiska aprēķina (90 EUR x 12 = 1 080 EUR; 15% no 1 080 EUR = 162 EUR) nosakāma 162 EUR apmērā. Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi – par tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu lietā ir 6,70 EUR. Tādējādi no atbildētāja valsts ienākumos piedzenami tiesas izdevumi 168,70 EUR apmērā, jo prasītāja saskaņā ar Civilprocesa likuma 43. panta pirmās

daļas 3. punktu no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos ir atbrīvota.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājam dodams 10 dienu termiņš labprātīgai sprieduma izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 34. panta pirmās daļas 1. punkta a) apakšpunktu, 35. panta pirmās daļas 3. punktu, 42. panta pirmo daļu, 43. panta ceturto daļu, 193. pantu, 250.[25] pantu tiesa

n o s p r i e d a:

prasību apmierināt pilnā apmērā.

Piedzīt no /pers. B/ par labu /pers. A/, uzturlīdzekļus dēla /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturēšanai 90 EUR (deviņdesmit *euro*) ik mēnesi, bet ne mazāk kā Ministru kabineta noteiktajā minimālajā apmērā.

Piedziņu uzsākt nekavējoši no 2015. gada 25. septembra un turpināt līdz bērns pats sevi spēs apgādāt.

Apmierinot prasību par uzturlīdzekļu piedziņu ar 2015. gada 12. oktobra Cēsu rajona tiesas lēmumu Nr. 3-12/0054-15 piemērotā pagaidu aizsardzība pret vardarbību ir spēkā līdz dienai, kad spriedums par uzturlīdzekļu piedziņu stājas likumīgā spēkā.

Piedzīt no /pers. B/, par labu valstij valsts nodevu 162 EUR (simt sešdesmit divi *euro*) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 6,70 EUR (seši *euro* un 70 centi).

Noteikt /pers. B/ termiņu 10 (desmit) dienas sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu, skaitot no dienas, kad spriedums stājies likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Cēsu rajona tiesā.

Tiesnese L. Karlsone